EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 20.10.2004
KOM (2004) 690 galīgā redakcija

KOMISIJAS ZIŅOJUMS

2004. GADA KONVERĢENCES ZIŅOJUMS

(sagatavots saskaņā ar Līguma 122. panta 2. punktu)

[SEK (2004) 1268]

1. ZIŅOJUMA MĒRĶIS

Saskaņā ar Līguma 122. panta 2. punktu, Komisijai un Eiropas Centrālai bankai (ECB) jāziņo Padomei par virzību, ko panākušas "dalībvalstis, uz kurām attiecas izņēmums" attiecībā uz valsts tiesību aktu atbilstību Līgumam, kā arī lielākas ilgtspējīgas konverģences sasniegšanu. „Dalībvalstis, uz kurām attiecas izņēmums" vēl nav pieņēmušas eiro, izņemot Dāniju un Apvienoto Karalisti, kas ir dalībvalstis ar īpašu statusu[1]. Šādi Konverģences ziņojumi jāsagatavo vismaz reizi divos gados vai pamatojoties uz lūgumu, ko iesniegusi dalībvalsts, uz kuru attiecas izņēmums. Konverģences ziņojums tagad jāsagatavo par Zviedriju, kas ir viena no šādām dalībvalstīm, jo kopš pēdējā ziņojuma pagājuši divi gadi. Tas dod iespēju pirmo reizi izvērtēt arī desmit valstis, kas pievienojās Eiropas Savienībai (ES) 2004. gada 1. maijā un kas automātiski ir „dalībvalstis, uz kurām attiecas izņēmums" atbilstīgi Pievienošanās līguma 4. pantam. Ziņojums sekmēs sagatavošanos eiro ieviešanas prasību izpildei šajās valstīs. Tādēļ šis ziņojums attiecas uz šādām vienpadsmit dalībvalstīm, uz kurām attiecas izņēmums: Čehija, Igaunija, Kipra, Latvija, Lietuva, Ungārija, Malta, Polija, Slovēnija, Slovākija un Zviedrija.

Komisijas un ECB sagatavoto ziņojumu[2] saturu reglamentē Līguma 121. panta 1. punkts, kurā noteikts, ka ziņojumos jāietver izvērtējums par i) valsts tiesību aktu atbilstību Līgumam, kā arī Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem. Šajos ziņojumos arī jāvērtē, vai ir panākta augsta ilgtspējīgas konverģences pakāpe, salīdzinot ar četriem konverģences kritērijiem, kas ir saistīti ar ii) cenu stabilitāti, iii) valsts budžeta stāvokli, iv) maiņas kursa stabilitāti un v) ilgtermiņa procentu likmēm, kā arī vairākiem papildu faktoriem[3]. Četri konverģences kritēriji un termiņi, kādos tie ir jāievēro, ir aprakstīti sīkāk Protokolā, kas pievienots Līgumam („Protokols par konverģences kritērijiem, kas minēti 121. pantā").

2. PĀRSKATS: TIESĪBU AKTU ATBILSTĪBA UN EKONOMISKĀS KONVERĢENCES SASNIEGŠANA

i) Jānodrošina valsts tiesību aktu, tostarp valsts centrālo banku statūtu, atbilstība Līguma 108. un 109. pantam un ECBS/ECB Statūtiem. Attiecība uz jaunajām dalībvalstīm, attiecīgo valsts centrālo banku neatkarība un to atbilstība ECBS mērķiem bija viena no pirmspievienošanās prasībām. Tomēr, lai nodrošinātu dažādu

---

[1] Dānijai un Apvienotajai Karalistei ir īpašs statuss, jo tās ir pieņēmušas lēmumu nepiedalīties. Šīs valstis netiek vērtētas, jo tās nav norādījušas, ka vēlas pieņemt eiro (4. pants Protokolā par dažiem noteikumiem attiecībā uz Dāniju un 10. a pants Protokolā par dažiem noteikumiem attiecība uz Apvienoto Karalisti).

[2] 2002. gada Konverģences ziņojums par Zviedriju, KOM (2002) 243, galīgā versija, 2002. gada 22. maijs; 2000. gada Konverģences ziņojums par Zviedriju un Grieķiju, KOM (2000) 277, galīgā versija, 2000. gada 3. maijs; 1998. gada Konverģences ziņojums (par visām 15 toreizējām dalībvalstīm), KOM (1998) 1999 galīgā versija, 1998. gada 25. marts; 1996. gada Konverģences ziņojums, KOM (1996) 560 galīgā versija, 1996. gada 6. novembris.

[3] Šie papildu faktori nav obligāts nosacījums, lai pieņemtu eiro, tādēļ šajā ziņojumā tie nav vērtēti. Tehniskai analīzei par visiem faktoriem, kas ietekmē konverģenci, skat. SEK (2004) 1268.

valsts centrālo banku integrāciju ECBS pirms attiecīgās valstis ievieš eiro, ir jāatrisina neatbilstības visu valstu tiesību aktos.

ii) Atbilstību cenu stabilitātes kritērijam nosaka, par pamatu ņemot vidējo inflācijas līmeni viena gada laikā pirms novērtējuma un aprēķinot, vai tas vairāk kā par 1,5 procentu punktiem nepārsniedz cenu stabilitātes ziņā trīs vislabāko dalībvalstu inflācijas līmeni. 2004. gada augustā aprēķinātā atsauces vērtība bija 2,4%, kuras pamatā ir trīs cenu stabilitātes ziņā vislabāko dalībvalstu – Somijas, Dānijas un Zviedrijas- rādītāji. No vienpadsmit dalībvalstīm, kas ir analizētas šajā ziņojumā, piecas, proti, Čehija, Igaunija, Kipra, Lietuva un Zviedrija, atbilst šim kritērijam.

iii) Valsts budžeta stāvokļa kritērijs ir saistīts ar lēmumiem, kas pieņemti atbilstīgi pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūrai Līguma 104. pantā. Pašlaik uz piecām no ziņojumā analizētām vienpadsmit dalībvalstīm, proti, Igauniju, Latviju, Lietuvu, Slovēniju un Zviedriju, neattiecas Padomes lēmums atbilstīgi 104. panta 6. punktam par pārmērīgu deficītu, tādējādi šīs valstis atbilst kritērijam.

iv) Valūtas kursa stabilitātes kritērijs ir, ka dalībvalsts vismaz divus gadus bez lielām grūtībām ir ievērojusi paredzētās normālās svārstību robežas valūtas kursa mehānismā (VKM II). 2004. gada 28. jūnijā Igaunijas krona, Lietuvas lits un Slovēnijas tolars tika iesaistīti VKM II. Čehijas krona, Ungārijas forints, Kipras mārciņa, Latvijas lats, Maltas lira, Polijas zlots, Slovākijas krona un Zviedrijas krona vēl nav iesaistīti VKM II. Trīs valūtas, kas ir iesaistītas VKM II kopš 2004. gada 28. jūnija, ir bijušas stabilas attiecībā pret eiro, neviena no vērtētajām valstīm nav bijusi iesaistīta VKM II vajadzīgo periodu. Neviena no vienpadsmit valstīm neatbilst valūtas maiņas kursa kritērijam.

v) Atbilstību ilgtermiņa procentu likmju kritērijam nosaka, pamatojoties uz vidējo nominālo procentu likmi viena gada laikā pirms novērtējuma, aprēķinot, vai tā vairāk kā par 2 procentu punktiem nepārsniedz cenu stabilitātes ziņā trīs vislabāko dalībvalstu procentu likmi. 2004. gada augustā aprēķinātā atsauces vērtība bija 6,4%. Ilgtermiņa procentu likmes bija zemākas par atsauces vērtību Čehijā, Kiprā, Latvijā, Lietuvā, Maltā, Slovēnijā, Slovākijā un Zviedrijā. Ir konstatēts, ka šīs astoņas valstis atbilst procentu likmju kritērijam. Attiecība uz Igauniju, kur nav ilgtermiņa valdības obligāciju vai salīdzināmu vērtspapīru, nav iemesla uzskatīt, ka Igaunija nevarētu izpildīt procentu likmju kritēriju.

Tiesību aktu atbilstība un konverģences kritēriju izpilde

	Tiesību aktu atbilstība	Cenu stabilitāte	Valsts budžeta stāvoklis	Valūtas kurss	Ilgtermiņa procentu likmju konverģence
Čehija	neatbilst	atbilst	neatbilst	neatbilst	atbilst
Igaunija	neatbilst	atbilst	atbilst	neatbilst	--
Kipra	neatbilst	atbilst	neatbilst	neatbilst	atbilst
Latvija	neatbilst	neatbilst	atbilst	neatbilst	atbilst
Lietuva	neatbilst	atbilst	atbilst	neatbilst	atbilst
Ungārija	neatbilst	neatbilst	neatbilst	neatbilst	neatbilst
Malta	neatbilst	neatbilst	neatbilst	neatbilst	atbilst
Polija	neatbilst	neatbilst	neatbilst	neatbilst	neatbilst
Slovēnija	neatbilst	neatbilst	atbilst	neatbilst	atbilst
Slovākija	neatbilst	neatbilst	neatbilst	neatbilst	atbilst
Zviedrija	neatbilst	atbilst	atbilst	neatbilst	atbilst

Avots: Komisijas dienesti

3. VĒRTĒJUMS PA DALĪBVALSTĪM

3.1. Čehija

Attiecībā uz centrālās bankas integrāciju ECBS eiro ieviešanas laikā, Čehijas tiesību akti, jo īpaši Likums par Čehijas Valsts banku, pilnā mērā neatbilst Līguma 109. pantam un ECBS/ECB Statūtiem.

Vidējais inflācijas līmenis Čehijā 12 mēnešos līdz 2004. gada augustam bija 1,8%. Čehija atbilst cenu stabilitātes kritērijam.

Patlaban attiecībā uz Čehiju ir pieņemts lēmums par pārmērīgu deficītu (Padomes 2004. gada 5. jūlija lēmums). Kopējais valsts budžeta deficīts 2003. gadā bija 12,6 % no IKP, bet valsts parāds bija 37,8% no IKP. Čehija neatbilst valsts budžeta stāvokļa kritērijam.

Čehijas krona nav iesaistīta VKM II un tai ir kontrolēts svārstību režīms, ar neregulāru centrālas bankas iejaukšanos. Čehija neatbilst valūtas maiņas kursa kritērijam.

Vidējā ilgtermiņa procentu likme Čehijā gadu pirms 2004. gada augusta bija 4,7%, tādējādi Čehija atbilst ilgtermiņa procentu likmju konverģences kritērijam. Ņemot vērā, ka inflācijas spiediens bija zems, ilgtermiņa procentu likmes Čehijā no 2002. gada vidus līdz 2003. gada vidum uz laiku kritās zem eirozonas rādītājiem, taču kopš tā laika ilgtermiņa procentu likmju rādītāji ir kļuvuši pozitīvi.

Ņemot vērā šo novērtējumu, Komisija secina, ka Čehijas statuss „dalībvalsts, uz kuru attiecas ierobežojums" nav jāmaina.

3.2. Igaunija

Attiecībā uz centrālās bankas integrāciju ECBS eiro ieviešanas laikā, Igaunijas tiesību akti, jo īpaši Likums par *Eesti Pank*, Igaunijas Republikas Konstitūcija, ka arī likums par valūtu un likums par Igaunijas kronas drošību, pilnā mērā neatbilst Līguma 109. pantam un ECBS/ECB Statūtiem.

Vidējais inflācijas līmenis Igaunijā 12 mēnešos līdz 2004. gada augustam bija 2,0%. Igaunija atbilst cenu stabilitātes kritērijam.

Attiecībā uz Igauniju nav lēmuma par pārmērīgu deficītu. Kopējais valsts budžeta pārpalikums 2003. gadā bija 3,1% no IKP, bet valsts parāds bija 5,3% no IKP. Igaunija atbilst valsts budžeta stāvokļa kritērijam.

Kopš 2004. gada 28. jūnija Igaunija ir piedalījusies VKM II un Igaunijas iestādes ir apņēmušās vienpusīgi pieturēties pie savas valūtas nodrošinājuma sistēmas VKM II ietvaros. Igaunijas krona nav novirzījusies no tās centrālās paritātes. Laikā, kad tika sagatavots šis novērtējums, piedalīšanās VKM II bija mazāka par diviem gadiem. Igaunija neatbilst valūtas maiņas kursa kritērijam.

Tā kā Igaunijā nav ilgtermiņa valsts obligāciju vai salīdzināmu vērtspapīru, kurus izmanto par pamatu šajā aprēķinā, un tas ir daļēji saistīts ar valsts parāda zemo līmeni, tika noteikts procentu likmes rādītājs, pamatojoties uz banku aizdevuma likmēm. Šis procentu likmes rādītājs gadu pirms 2004. gada augusta vidēji bija 4,6%. Pamatojoties uz izmaiņām procentu likmes rādītājā un ņemot vērā arī to, ka valsts parāda līmenis ir zems, nav iemesla secināt, ka Igaunija nevarētu izpildīt ilgtermiņa procentu likmju kritēriju.

Ņemot vērā šo novērtējumu, Komisija secina, ka Igaunijas statuss „dalībvalsts, uz kuru attiecas ierobežojums" nav jāmaina.

3.3. Kipra

Attiecībā uz centrālās bankas integrāciju ECBS eiro ieviešanas laikā, Kipras tiesību akti, jo īpaši Likums par Kipras centrālo banku, pilnā mērā neatbilst Līguma 109. pantam un ECBS/ECB Statūtiem.

Vidējais inflācijas līmenis Kiprā 12 mēnešos līdz 2004. gada augustam bija 2,1%. Kipra atbilst cenu stabilitātes kritērijam.

Patlaban attiecībā uz Kipru nav lēmuma par pārmērīgu deficītu (Padomes 2004. gada 5. jūlija lēmums). Kopējais valsts budžeta deficīts 2003. gadā bija 6,4% no IKP, bet valsts parāds bija 70,9% no IKP. Kipra neatbilst valsts budžeta stāvokļa kritērijam.

Kipras mārciņa nav iesaistīta VKM II un ir piesaistīta eiro ar ± 15% svārstību robežu. Kipra neatbilst valūtas maiņas kursa kritērijam.

Vidējā ilgtermiņa procentu likme Kiprā gadu pirms 2004. gada augusta bija 5,2%, tādējādi Kipra atbilst ilgtermiņa procentu likmju konverģences kritērijam. Ilgtermiņa procentu likmes ievērojami pietuvinājās eirozonas rādītājiem 2002. gada sākumā, un

starpība gandrīz visu 2003. gadu nepārsniedza 1 procentu punktu. Nesen ilgtermiņa procentu likmes pieauga, ievērojami pārsniedzot eirozonas rādītājus.

Ņemot vērā šo novērtējumu, Komisija secina, ka Kipras statuss „dalībvalsts, uz kuru attiecas ierobežojums" nav jāmaina.

3.4. Latvija

Attiecībā uz centrālās bankas integrāciju ECBS eiro pieņemšanas laikā, Latvijas tiesību akti, jo īpaši Likums „Par Latvijas Banku", pilnā mērā neatbilst Līguma 109. pantam un ECBS/ECB Statūtiem.

Vidējais inflācijas līmenis Latvijā 12 mēnešos līdz 2004. gada augustam bija 4,9%. Latvija neatbilst cenu stabilitātes kritērijam.

Attiecībā uz Latviju nav lēmuma par pārmērīgu deficītu. Kopējais valsts budžeta deficīts 2003. gadā bija 1,5% no IKP, bet valsts parāds bija 14,4% no IKP. Latvija atbilst valsts budžeta stāvokļa kritērijam.

Latvijas lats nav iesaistīts VKM II un ir piesaistīts SDR valūtu grozam ar standarta svārstību robežu ± 1% apmērā. Latvija neatbilst valūtas maiņas kursa kritērijam.

Vidējā ilgtermiņa procentu likme Latvijā gadu pirms 2004. gada augusta bija 5,0%, tādējādi Latvija atbilst ilgtermiņa procentu likmju konverģences kritērijam. Ilgtermiņa procentu likmju starpība salīdzinājumā ar eirozonas rādītajiem nedaudz pieauga Latvijā kopš 2002. gada vidus līdz ½-1 procentu punktam.

Ņemot vērā šo novērtējumu, Komisija secina, ka Latvijas statuss „dalībvalsts, uz kuru attiecas ierobežojums" nav jāmaina.

3.5. Lietuva

Attiecībā uz centrālās bankas integrāciju ECBS eiro pieņemšanas laikā, Lietuvas tiesību akti, jo īpaši Likums par Lietuvas Banku, Lietuvas Republikas Konstitūcija, ka arī likums par valūtu un likums par uzticību litam pilnā mērā neatbilst Līguma 109. pantam un ECBS/ECB Statūtiem.

Vidējais inflācijas līmenis Lietuvā 12 mēnešos līdz 2004. gada augustam bija -0,2%. Lietuva atbilst cenu stabilitātes kritērijam.

Attiecībā uz Lietuvu nav lēmuma par pārmērīgu deficītu. Kopējais valsts budžeta deficīts 2003. gadā bija 1,9% no IKP, bet valsts parāds bija 21,4% no IKP. Lietuva atbilst valsts budžeta stāvokļa kritērijam.

Kopš 2004. gada 28. jūnija Lietuva ir piedalījusies VKM II, un Lietuvas iestādes ir apņēmušās vienpusīgi pieturēties pie savas valūtas nodrošinājuma sistēmas VKM II ietvaros. Lits nav novirzījies no tā centrālās paritātes. Laikā, kad tika sagatavots šis novērtējums, piedalīšanās VKM II bija mazāka par diviem gadiem. Lietuva neatbilst valūtas maiņas kursa kritērijam.

Vidējā ilgtermiņa procentu likme Lietuvā gadu pirms 2004. gada augusta bija 4,7%, tādējādi Lietuva atbilst ilgtermiņa procentu likmju konverģences kritērijam. Lietuvā

ilgtermiņa procentu likmes, kas 2001. gada beigās joprojām bija 10%, ir ievērojami kritušās, un procentu likmju starpība salīdzinājumā ar eirozonas likmēm laikposmā no 2004. gada janvāra līdz augustam samazinājusies līdz 0,4 procentu punktiem.

Ņemot vērā šo novērtējumu, Komisija secina, ka Lietuvas statuss „dalībvalsts, uz kuru attiecas ierobežojums" nav jāmaina.

3.6. Ungārija

Attiecībā uz centrālās bankas integrāciju ECBS eiro ieviešanas laikā, Ungārijas tiesību akti, jo īpaši Likums par *Magyar Nemzeti* banku un Konstitucionālais akts pilnā mērā neatbilst Līguma 109. pantam un ECBS/ECB Statūtiem.

Vidējais inflācijas līmenis Ungārijā 12 mēnešos līdz 2004. gada augustam bija 6,5%. Ungārija neatbilst cenu stabilitātes kritērijam.

Patlaban attiecībā uz Ungāriju ir pieņemts lēmums par pārmērīgu deficītu (Padomes 2004. gada 5. jūlija lēmums). Kopējais valsts budžeta deficīts 2003. gadā bija 6,2% no IKP, bet valsts parāds bija 59,1% no IKP. Ungārija neatbilst valsts budžeta stāvokļa kritērijam.

Ungārijas forints, kas ir piesaistīts eiro ar ± 15% svārstību robežu, nav iesaistīts VKM II. Ungārija neatbilst valūtas maiņas kursa kritērijam.

Vidējā ilgtermiņa procentu likme Ungārijā gadu pirms 2004. gada augusta bija 8,1%, tādējādi Ungārija atbilst ilgtermiņa procentu likmju konverģences kritērijam. Izmaiņas ilgtermiņa procentu likmēs Ungārijā atšķiras no izmaiņām eirozonā, kam par iemeslu var būt palielināta ārvalstu valūtas maiņas riska prēmija un augstākas inflācijas gaidas.

Ņemot vērā šo novērtējumu, Komisija secina, ka Ungārijas statuss „dalībvalsts, uz kuru attiecas ierobežojums" nav jāmaina.

3.7. Malta

Attiecībā uz centrālās bankas integrāciju ECBS eiro ieviešanas laikā, Maltas tiesību akti, jo īpaši Likums par Maltas Centrālo banku, pilnā mērā neatbilst Līguma 109. pantam un ECBS/ECB Statūtiem.

Vidējais inflācijas līmenis Maltā 12 mēnešos līdz 2004. gada augustam bija 2,6%. Malta neatbilst cenu stabilitātes kritērijam.

Patlaban attiecībā uz Maltu ir pieņemts lēmums par pārmērīgu deficītu (Padomes 2004. gada 5. jūlija lēmums). Kopējais valsts budžeta deficīts 2003. gadā bija 9,7% no IKP, bet valsts parāds bija 71,1% no IKP. Malta neatbilst valsts budžeta stāvokļa kritērijam.

Maltas lira, kas ir piesaistīta valūtu grozam, kurā eiro svērums ir 70%, nav iesaistīta VKM II. Malta neatbilst valūtas maiņas kursa kritērijam.

Vidējā ilgtermiņa procentu likme Maltā gadu pirms 2004. gada augusta bija 4,7%, tādējādi Malta atbilst ilgtermiņa procentu likmju konverģences kritērijam. Ilgtermiņa

procentu likmju starpība salīdzinājumā ar eirozonas likmēm laikposmā no 2004. gada janvāra līdz augustam bija 0,4 procentu punkti.

Ņemot vērā šo novērtējumu, Komisija secina, ka Maltas statuss „dalībvalsts, uz kuru attiecas ierobežojums" nav jāmaina.

3.8. Polija

Attiecībā uz centrālās bankas integrāciju ECBS eiro ieviešanas laikā, Polijas tiesību akti, jo īpaši Likums par Polijas Nacionālo banku un Polijas Konstitūcija pilnā mērā neatbilst Līguma 109. pantam un ECBS/ECB Statūtiem.

Vidējais inflācijas līmenis Polijā 12 mēnešos līdz 2004. gada augustam bija 2,5%. Polija neatbilst cenu stabilitātes kritērijam.

Patlaban attiecībā uz Poliju ir pieņemts lēmums par pārmērīgu deficītu (Padomes 2004. gada 5. jūlija lēmums). Kopējais valsts budžeta deficīts 2003. gadā bija 3,9% no IKP, bet valsts parāds bija 45,4% no IKP. Polija neatbilst valsts budžeta stāvokļa kritērijam.

Polijas zlots nav iesaistīts VKM II un tā kurss svārstās, jo centrālā banka atturas no iejaukšanās. Polija neatbilst valūtas maiņas kursa kritērijam.

Vidējā ilgtermiņa procentu likme Polijā gadu pirms 2004. gada augusta bija 6,9%, tādējādi Polija neatbilst ilgtermiņa procentu likmju konverģences kritērijam. Izmaiņas ilgtermiņa procentu likmēs Polijā atšķīrās no likmju izmaiņām eirozonā, kam par pamatu, iespējams, ir bažas par fiskālo politiku un inflāciju.

Ņemot vērā šo novērtējumu, Komisija secina, ka Polijas statuss „dalībvalsts, uz kuru attiecas ierobežojums" nav jāmaina.

3.9. Slovēnija

Attiecībā uz centrālās bankas integrāciju ECBS eiro ieviešanas laikā, Slovēnijas tiesību akti, jo īpaši Likums par Slovēnijas Banku, pilnā mērā neatbilst Līguma 109. pantam un ECBS/ECB Statūtiem.

Vidējais inflācijas līmenis Slovēnijā 12 mēnešos līdz 2004. gada augustam bija 4,1%. Slovēnija neatbilst cenu stabilitātes kritērijam.

Attiecībā uz Slovēniju nav lēmuma par pārmērīgu deficītu. Kopējais valsts budžeta deficīts 2003. gadā bija 2,0% no IKP, bet valsts parāds bija 29,4% no IKP. Slovēnija atbilst valsts budžeta stāvokļa kritērijam.

Kopš 2004. gada 28. jūnija Slovēnijas tolars ir iesaistīts VKM II, un kopš tās dienas tas ir bijis tuvu tā centrālai paritātei. Laikā, kad tika sagatavots šis novērtējums, piedalīšanās VKM II bija mazāka par diviem gadiem. Slovēnija neatbilst valūtas maiņas kursa kritērijam.

Vidējā ilgtermiņa procentu likme Slovēnijā gadu pirms 2004. gada augusta bija 5,2%, tādējādi Slovēnija atbilst ilgtermiņa procentu likmju konverģences kritērijam. Kopš 2002. gada vidus, ilgtermiņa procentu likmes Slovēnijā ir strauji kritušās,

pietuvojoties likmēm eirozonā, starpībai samazinoties līdz 0,6 procentu punktiem laikposmā no 2004. gada janvāra līdz augustam.

Ņemot vērā šo novērtējumu, Komisija secina, ka Slovēnijas statuss „dalībvalsts, uz kuru attiecas ierobežojums" nav jāmaina.

3.10. Slovākija

Attiecībā uz centrālās bankas integrāciju ECBS eiro ieviešanas laikā, Slovākijas tiesību akti, jo īpaši Likums par Slovākijas Nacionālo banku, pilnā mērā neatbilst Līguma 109. pantam un ECBS/ECB Statūtiem.

Vidējais inflācijas līmenis Slovākijā 12 mēnešos līdz 2004. gada augustam bija 8,4%. Slovākija neatbilst cenu stabilitātes kritērijam.

Patlaban attiecībā uz Slovākiju ir pieņemts lēmums par pārmērīgu deficītu (Padomes 2004. gada 5. jūlija lēmums). Kopējais valsts budžeta deficīts 2003. gadā bija 3,7% no IKP, bet valsts parāds bija 42,6 % no IKP. Slovākija neatbilst valsts budžeta stāvokļa kritērijam.

Slovākijas krona nav iesaistīta VKM II un tai ir kontrolēts svārstību režīms, ar neregulāru centrālas bankas iejaukšanos. Slovākija neatbilst valūtas maiņas kursa kritērijam.

Vidējā ilgtermiņa procentu likme Slovākijā gadu pirms 2004. gada augusta bija 5,1%, tādējādi Slovākija atbilst ilgtermiņa procentu likmju konverģences kritērijam. Kopš 2002. gada vidus ilgtermiņa procentu likmes Slovākijā ir strauji kritušās, pietuvojoties eirozonas līmenim, starpībai samazinoties līdz 0,9 procentu punktiem laikposmā no 2004. gada janvāra līdz augustam.

Ņemot vērā šo novērtējumu, Komisija secina, ka Slovēnijas statuss „dalībvalsts, uz kuru attiecas ierobežojums" nav jāmaina.

3.11. Zviedrija

2002. gada konverģences ziņojumā Komisijas vērtējums bija, ka Zviedrija jau izpildījusi trīs konverģences kritērijus (attiecībā uz cenu stabilitāti, valsts budžeta stāvokli un procentu likmju konverģenci), taču tā neatbilda valūtas maiņas kursa kritērijam. Komisija secināja arī to, ka Zviedrijas tiesību akti nebija saskaņā ar Līgumu un ECBS/ECB Statūtiem.

Attiecībā uz centrālās bankas finansiālo neatkarību un integrāciju ECBS eiro ieviešanas laikā, Zviedrijas tiesību akti, jo īpaši Likums par *Sveriges Riksbank* un valdības instruments (valsts Konstitūcija), joprojām pilnībā neatbilst Līguma 108. un 109. pantam un ECBS/ECB Statūtiem.

Vidējais inflācijas līmenis Zviedrijā 12 mēnešos līdz 2004. gada augustam bija 1,3%. Zviedrija joprojām atbilst cenu stabilitātes kritērijam.

Attiecībā uz Zviedriju nav lēmuma par pārmērīgu deficītu. Kopējais valsts budžeta pārpalikums 2003. gadā bija 0,3% no IKP, bet valsts parāds bija 52,0% no IKP. Zviedrija joprojām atbilst valsts budžeta stāvokļa kritērijam.

Zviedrijas krona nav iesaistīta VKM II un tās kurss ir svārstīgs. Zviedrija joprojām neatbilst valūtas maiņas kursa kritērijam.

Vidējā ilgtermiņa procentu likme Zviedrijā gadu pirms 2004. gada augusta bija 4,7%, tādējādi Zviedrija atbilst ilgtermiņa procentu likmju konverģences kritērijam. Zviedrijas ilgtermiņa procentu likmes ir bijušas tuvu likmēm eirozonā un dažkārt bija zemākas par tām.

Ņemot vērā šo novērtējumu, Komisija secina, ka Zviedrijas statuss „dalībvalsts, uz kuru attiecas ierobežojums" nav jāmaina.